

D U N A K E S Z I J É Z U S S Z Í V E T E M P L O M

ÖRÖMHÍR LEVÉL

2013 November

Dunakeszi Gyártelep Plébánia

VIII. Évfolyam 11. szám

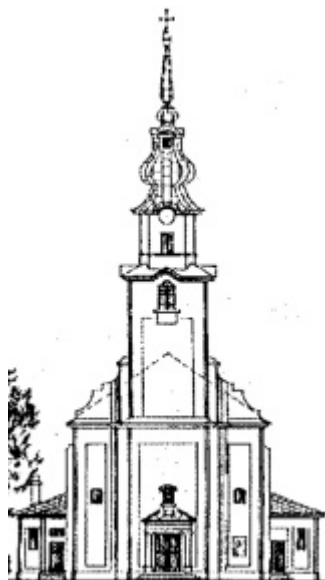
2013.11.02.

A hónap liturgikus eseményei:

1. péntek: MINDENSZENTEK
2. szombat: HALOTTAK NAPJA
4. hétfő: BORROMEO SZENT KÁROLY
5. kedd: SZENT IMRE
9. szombat: A LATERÁNI BAZILIKA FELSZENTELÉSE
11. hétfő: SZENT MÁRTON
12. kedd: SZENT JOZAFÁT
19. kedd: ÁRPÁDHÁZI SZENT ERZSÉBET
21. csütörtök: SZŰZ MÁRIA BEMUTATÁSA
22. péntek: SZENT CECÍLIA
24. vasárnap: KRISZTUS KIRÁLY
30. szombat: SZENT ANDRÁS APOSTOL

***"Úgy cselekedj, mintha minden rajtad múlna,
de úgy bízz Istenben, mintha minden rajta múlna."***

(Loyolai Szent Ignác)

A novemberi tartalomból:

- B**örtönpasztoráció - Magyar Kurir interjúja - Vagner Mihállyal (2. oldal)
- T**anúságtétel - Kerek Gyula (6. oldal)
- B**arátok példája nyomán - Láng Edit írása (8. oldal)
- E**gyházmegyei és hazai lelekgyakorlatos programajnló márciusra (6. oldal)
- G**yereksarok - gyerekszáj - rovatunk gyerekeknek (10. oldal)
- K**özösségi hirdetések és események (12. oldal)

Novemberi számunk fő témájáról röviden

Novemberi számunk rendhagyó módon egy nagy témát feszeget, azért, mert erről az kérdésről nem igazán van kedvünk beszélni. Nos, mi az oka, hogy a börtönpasztoráció nem kap olyan hírverést, mint más jótékonyági szolgálat? Talán, részben az, hogy felületes ismeretekkel rendelkezünk, részben pedig, hogy bizony előbbre tartjuk a felelősségrevonást, a rehabilitációnál és a gyógyításánál. Ez alkalommal két hosszabb cikkben szeretnénk szólni a börtönlelkési szolgálat mindkét oldaláról. E munkában többek között plébániánk is érintett Vagner Mihály diakónus, börtönlelkész személyében, akinek a munkájáról a Magyar Kurir közölt hosszabb

cikket néhány hete. Kevesen tudják, hogy a börtön nem kizárólag ítéletvégrehajtási intézetként, de bizony kórházként is értelmezendő (ezt persze sem az ott élők, sem a szélesebb társadalom nem igazán meri felvállalni.) A börtönpasztoráció azonban a lelkigondozást rehabilitációvá változtathatja, ha azt az elítéltek részéről szívbeli megterés kíséri. Másrésztől pedig működőképes kiutat is jelenthet a bűn kötelékéből a megfelelő utógondozás biztosításával. Mi sem szemlélteti ez utóbbit jobban, mint az a tanúságtétel, amelyet most megosztunk, azt láttatva, hogy bizony ma is történnek csodák. Krisztus ma is gyógyít és a börtönben végzett lelkési tevékenység is gyümölcsöző!

(S. Levente)

Börtönpasztoráció: van miért, van kiért bemenni

A Mécses Szeretetszolgálat 80 önkéntes segítőjével meghatározó szerepet játszik Magyarország katolikus börtönpasztorációs tevékenységében.

A börtönben folytatott hitéleti, lelkigondozói munkát az utógondozóban folytatják. A 2012-ben tisztújítással lendületet vett civil szerveződés általános alelnöke, egyben szakmai és lelki vezetője Vagner Mihály diakónus vallja, van miért és van kiért bemenni a börtönbe, a Jóisten dolgozik. Mélyről kell indulni, de vannak csodák.

Öt gyermekes családapa, főállásban elektrikus. 10 éve végzi a lelkigondozói szolgálatot a börtönben. Hogyan kezdődött és mi tartja lendületben?

Teológiára jártam, mikor az egyik társam a börtönbe hívott. Kedvem nem volt, de aztán mégis elmentem. Az fogott vissza, hogy nem éreztem, tudok-e mondani ott valamit, érdekel-e valakit, amit mondok.

Ott azonban olyan belső békét éltem át, ami emberileg nehezen megmagyarázható. A diakónussá szentelésem óta pedig kézzel fogható a különbség, ahogy végzem a munkám. Nem bántam meg azóta sem, sok örömem van benne. Látni a tompa szemeket, amikor valami felcsillan. Van védekezési reflexem. Naponta imádkozom: Uram, amit tudtam, elvégeztem, ha nem elég, kérlek jelezd. Ha mindent megtettem, akkor a többi a Te dolgod. A siker nem az enyém, de a kudarc sem. Én csak eszköz vagyok. Van miért, van kiért bemenni a börtönbe és a Jóisten dolgozik. Sokakhoz egyáltalán nem, vagy csak rosszul jut el Isten Igéje. Az a feladatunk, hogy elvigyük Istent hozzájuk.

A Váci Fegyház és Börtön katolikus hitéleti szolgálata kiépített, jól működő gyakorlatot mutat. Bemutatná ennek elemeit?

A Mécses Szeretetszolgálat önkéntesei minden héten ötször mennek be a börtönbe.

Katekézis, szentmise, ima, szentségekre való felkészítés, személyes beszélgetések zajlanak ezeken az alkalmakon. A találkozásokon a kiindulópont mindig az evangélium, mert szeretném Jézus látásmódját közel vinni a

fogvatartottakhoz. Fontos eszköz számomra a kérdés, a humor, a képek gazdag használata. Szeretném elérni, hogy a hallgatóság ne csak fizikailag legyen jelen, hanem el is gondolkodjon. Ennek köszönhetően nem ritka, hogy parázs vita kerekedik. Azok a kérdések mindig elsődlegesek, amit ők tesznek fel. Azokkal, akik jobban elmélyültek a hitben, külön csoportban foglalkozom. A tíz év során folyamatosan vezetek névsort, így tudom, ki mikor van jelen.

Milyen a megtérő útja?

A börtönben töményen jelen van a bűn, az önzés, az önsajnálát. Nagyon nehéz kitörni

ebből. Az alkalmainkon való jelenlét során aztán kap az ember valamit, és döntenie kell, hogyan éljen vele. Gúny tárgyává válhat, amit kikerülni sem tud, hiszen nem mehet át az út túloldalára. Ha ez első időszak anomáliáját túléli, akkor megszokják a többiek, és békén hagyják. Ezt az első legnehezebb időszakot kell túlélni. Szeretné is, de tart is tőle, érzi, hogy itt megváltozhat az élete. Ha dönt, könnyebbé válik az útja, függetlenedik attól, hogy mit mondanak. A változás nem megy egyik pillanatról a másikra. Felhívom a figyelmet, egyszerre nem megy, hogy az összes bűnével szembenézzen. Ha valaki mindent egyszerre akar, akkor össze fog omlani. Egy dolgot kell kitűzni. Imádkozza ki magából, mi az, amit most le kellene tenni és azért küzdjön. Ez kinn is így van. Ha valami sikerül, erőt ad a továbbiakhoz. Ha valaki komolyan veszi a hitét, és szembekerül konfliktusokkal, azokban meg tud erősödni. Ha megvan a kellő alázat, és engedi, hogy Jézus vezesse, akkor az ő életében megtörténnék csodák.

Állandó egyházközösségi hirdetmények

Szentmisék rendje:

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30	7:30
			18:00		18:00	9:30
						18:00

Dr. Oláh Antal atya jó egészségi állapota esetén naponta a 7:30-as misét követően szentmiseáldozatot mutat be.

Szentségimádás:

Minden első vasárnap a ½ 10-es szentmise után az esti szent miséig.

Fogadóórak:

Hétköznapokon 09:00-12:00-ig; hétfőn, szerdán és csütörtökön 16:00-18:00-ig az új plébánián.

Minden hónap 13-án 16:30 órától FATIMAI IMAÓRÁT tartunk.

Károly atya a 06-30-2944-898 és 06-27-351-676-os telefonszámon érhető el.

A Mécses életében 2012-ben bekövetkezett tisztújítás hozta a családi beszélőket. Miért tartották ezt fontosnak?

A fogvatartott gyakran beszél arról a félelméről, hogy nem várják meg az otthoniak. Akit hat-hét évnél hosszabb időre zárnak be, nem igen számíthat arra, hogy megvárják. A hűség amúgy is nehéz dolog ma. Ezért indítottuk el tavasszal a családi beszélőt. A börtönben hagyományos módozattal szemben itt sokkal kötetlenebb együttlétre van lehetőség. A hozzátartozók és fogvatartottak családoként egy-egy asztalt ülnek körbe, és valami „otthonit” is hozhatnak a beszélőre. Szeretnénk oldani a légkört, hogy a családi kapcsolatot életben tartsuk, hogy erősödjenek a szálak. Én körbejárok, szeretném a hozzátartozók révén is megismerni az életüket. Van szentmise, tanúságtéves, amikor egy-egy fogvatartott elmondja, miért jó, hogy rátalált Jézusra. Ez már a hozzátartozók misszionálása is. A négy órás együttlétet imádsággal zárjuk. Jelenleg negyedévente tarthatunk családi beszélőt, de szeretnénk sűríteni. Mindez azonban a börtönnek plusz költség. A lehetőséget azoknak adjuk meg, akiken látjuk, elindultak a hitben, mi pedig örömet igyekszünk szerezni nekik. Másrészt megkönnyíteni, ha rákérdez a család, te most mivel foglalkozol, akkor kezdjék érteni, mi az, ami motiválja. Szerveztünk olyat is, hogy a családtagok ne menjenek haza a beszélő után, ezért meghívtuk őket az Ilona utcai központba. Azt szeretnék megéreztetni velük, mennyivel könnyebb lenne minden, ha a megpróbáltatást Isten segítségével hordoznák.

A kilépés, változás nehézségéről, nagy visszaesés arányról beszél.

Aki egyszer bekerült a börtönbe, olyan mélyre kerül, hogy onnan felkapaszkodni, főleg, ha a saját körülményeibe kell visszatérnie, szinte lehetetlen. Megtörtént eset, hogy egy hitre jutott szabadult visszatért családjához. Családjá látszólag örült, hogy megtért. Amikor kiderült, hogy komolyan is gondolja, egyszerűen kirakták az utcára, mert már nem dől a pénzt a bűnöző „foglalkozásból”. Azt gondolták, hogy ha szabadult, és ismét tejjel-mézzel folyó kánaán lesz otthon. Nem lett, hát kirakták. Az alvilág is folyamatosan zaklatta, hogy ott folytassa, ahol a börtönbe kerülése előtt abba hagyta. De a rendőrség is. Nem akarták elhinni neki, hogy hónapok óta kinn van, és még nem csinált semmit. Öt hónap után, miután kétszer is kifosztották, ellopták pénzét és iratait is, és megverték úgy, hogy bordái törtek, a szemét műteni kellett, hogy visszanyerje látását, beadta a derekát. Vissza akart kerülni. Biztonságot és békességet jelentett neki a börtön. Félelmetes.

Milyen megoldási lehetőségeket lát, aki ismeri ezt a világot?

Az egyik javaslatunkkal egészen messzire tekintünk. Brazíliai börtönökben hozták létre az APAC rendszert, mely a szigorú büntetés-végrehajtási eszközöket helyettesítve a nevelésre, a tiszteletre és a bizalomra helyezi a hangsúlyt. A Mécses Szeretetszolgálat a mintaként szolgáló brazil módszert dolgozza át, és próbálja a magyarországi környezetbe adaptálni. Ez a rendszer három szintből áll. Az elsőn megvan a külvilágtól történő elzártság, de azon belül nagyobb szabadságot kapnak a fogvatartottak, és felelőségük is nagyobb. Elzártan, de nem az őrszemélyzet felügyelete alatt élnek, hanem egymást vigyázzák.

Érdekükben áll a fegyelmezett magatartás, mert ennek függvényében maradhatnak meg ebben a sajátos körletben. A második lépcsőfokon már ki is mehetnek dolgozni, de munka végeztével vissza kell térniük bázishelyükre. A 3. szint célja az elítéltet teljes mértékben visszahelyezni a társadalomba, mint annak együttműködő tagját. Ezen a szinten az elítéltek nem tartózkodnak már az APAC intézetben, hanem otthon laknak, és naponta kell jelentkezniük. Erre az időre, általában, az elítélt büntetésének kétharmad részét már letöltötte. A rendszer az egyéni felelősségre épít. A brazil eredmények biztatóak. Akikkel ezt ott kezdték, előtte cursillot végeztek. Az APAC fontos eszköze, hogy a fogvatartottat és családtagjaikat vallási közösségekbe integrálja.

Milyen lépéseket tesznek a magyar adaptáció érdekében?

„A talaj előkészítése” érdekében börtön cursillo lehetőségéért dolgozunk. Cursillot végzetek voltak azok a személyek is, akik a Brazíliában lévő börtönökben megalapították az APAC rendszert. Itthon a jövő év tavaszra reméljük az első cursillo megtartását. Ehhez szükség van keretmegállapodásra az országos parancsnoksággal. Utána keresnünk kell helyi parancsnokokat, akik befogadják a cursillót. Márianosztrán már részben igent mondtak. A cursillo három napjára el kell ugyanis különíteni a résztvevőket, akik egészen más életmódot élnek más biztonsági keretek között. A lelkigyakorlat tartalmi keretét a cursillo adja, amit részben átalakítunk, börtönviszonyoknak megfelelően. A résztvevőket a börtönlelkészek ajánlásával válogatjuk ki, később pedig a hozzátartozókat is meg szeretnénk hívni. Fel kell mutatni eredményeket ahhoz, hogy távolabbi elképzelésink – az APAC körlet – megvalósuljanak.

A Méces az utógondozást kiemelten fontosnak tartja.

Igen, ez a másik út, amit már részben elkezdtünk. Idén kezdett működni egy házunk az Ilona utcában, ahol ideiglenes, de akár hosszan tartó elhelyezést biztosítunk a szabadulóknak. 6-8 embert tudunk itt életvitelszerűen befogadni. Iparkodunk számukra munkát szerezni. Jelenleg négyen élnek itt, közülük egynek van munkája. Az utógondozás sikere attól függ, mennyire tudjuk őket kísérni, támogatni. Vannak szabályok, hogy működni tudjon az élet. Előfordulnak természetesen kihágások, de nem az az eljárás, hogy rögtön menni kell innen. Lehet tévedni, botlani. Ez mindenkivel megtörténik. Ha van megbánás és igyekezet a javításra, akkor maradhat. Hiszen erről szól az életünk. Ha azonban folytatja, akkor mennie kell.

Évekkel ezelőtt Alsószenttamáson is volt utógondozójuk. Egy tanya, ahol mezőgazdasággal foglalkoztak a szabadultak.

Nagy erőfeszítéseket teszünk, hogy felélesszük. Adott a jó infrastruktúra, öt ház, közösségi ház, templom, nagy földterület. 20-30 embernek van itt helye. A házak szépek, de a berendezést szétlopták, amikor az országot elérte a gazdasági válság. Szükségesek alapvető gépészeti munkák, hogy lakható legyen, de minimális ráfordítással elindítható. Most nyárvégén elmentünk oda egy közösséggel – szabadultak és önkéntesek – együtt vettünk részt egy igeliturgián, Nagyboldogasszony zárónapján, és kezdtük keresni a folytatás lehetőségét. Jelenleg egy szabadultunk felügyeli a terepet, jól helyt áll. Pályázati forrást keresünk az elinduláshoz. Bizakodóak vagyunk, mindenképpen belevágunk. Ahhoz hogy működjünk, kell pályázati támogatás. Van ilyen irányú keresésünk. Beleugrunk, legfeljebb abba kell hagyni. Akkor talán van annyi előnyünk, hogy fel tudjuk mutatni, tessék, ezt csináljuk, pénz

nélkül is.

Talán könnyebben nyílnak a pénztárcák, mintha arra várnánk, hogy nyíljanak, és majd csinálunk valamit. A tervek szerint gyümölcsfákat szeretnénk telepíteni és állatokkal foglalkozni. Tudjuk, hogy nehéz terep a mezőgazdaság, de olyanokat szeretnénk odavinni, akik értenek hozzá. Figyelembe vesszük, ki mihez ért, mihez van kedvük. A szabadultak közül vannak

jelentkezők. A felvétel a lelkész ajánlásától függ. Azokat fogadjuk, akik elindultak Krisztus felé és határozott bennük a szándék, hogy más életet akarnak élni. Alsószenttamás talajt adhat a lábuk alá. Az indulást jövő tavaszra tervezik.

(Forrás: Magyar Kurír/Trautwein Éva)

Tanúságtétel: egy volt fogvatartott története

Találkozásom Jézus Krisztussal

Dicsértessék a Jézus Krisztus! Kerek Gyula vagyok és szeretném megosztani veletek ezt a csodálatos találkozómat a mi Urunkkal és Megváltónkkal, aki ezer és ezer módon és helyzetben tudja megérinteni az emberek

lelkét és szívét és egy ezek közül az enyém is.

1975.01.12-én születtem Oroszlányban. Édesapám elhalálozott, és Édesanyám és Nagymamám neveltek, de már kisgyermek koromban is elég akaratos és követelőző, nyugtalan, rosszakaratú gyermek voltam. A szüleimre sem hallgattam. Jöttek az életben a barátok, a csavargás, az alkoholizálás, a bűnözés és ezeknek a vége mindig a börtön lett. Több alkalommal voltam börtönben 1-1 1/2 évekre, de ezen büntetések alatt is azon gondolkodtam, hogy milyen bűncselekményeket kövessék el. Szabadultam és újra és újra visszavártak a barátok, az ital, a bűnözés. Már annyira elhatalmaskodott bennem a gonosz, hogy szinte bármire képes voltam. 2007 húsvétján a megszokott utamon mentem a kocsmába, amikor letértem az útról egy órára és bementem az éppen akkor kezdődő Szentmisére és végig ültem. Nagyon jól éreztem magam, de semmit sem

értettem a Szentmiséből, de egy név megmaradt bennem és az a név Jézus Krisztus volt. A Szentmise után minden visszaállt a régi helyzetbe: italozás, barátok, bűnözés. 2007 novemberében és decemberében elkövettem két szörnyű bűncselekményt, amiért 2008. január elején letartóztattak és közölték velem, hogy ezekért a tetteimért akár 23 év fegyházbüntetést is kaphatok. Én ekkor teljesen összetörtem és mélyen elgondolkodtam az életem felől, hogy én ezt nem fogom kibírni, igaz barátaim nincsenek. Édesanyám és Nagymamám már idősek és senki nincs mellettem, és erősen az öngyilkosságon járt minden gondolatom. Ekkor abban a sötét zárkában ahol voltam eszembe jutott az a név amit 2007 húsvétján hallottam a Szentmisén, Jézus Krisztus. Akkor felkiáltottam: Istenem, ha létezel kérlek segíts nekem, és kitört belőlem a sírás és teljesen lejátszódott bennem az a Szentmise amin ott voltam 2007 húsvétján. Szinte láttam minden addig elkövetett bűnömet miközben sírtam és sírtam. Másnap, amikor megébredtem nyugodt voltam, de a lelkem és a szívem többet akart tudni arról a bizonyos névről, ami nem más, mint Jézus Krisztus. Két nap múlva előzetes letartóztatásba kerültem 90 napra és elszállítottak Székesfehérvárra, ahol már nem voltam egyedül. Behelyeztek egy nyolc személyes zárkába ahol egy hétig voltam, utána áttettek egy négy személyes zárkába, ahol egy embertársam a kezembe adott egy kék színű újszövetséget.

Én elkezdtem olvasgatni, örömmel, mert felfedeztem benne a nevet: Jézus Krisztustus. Másnap emberségesen zörgettek az ajtón, hogy jelentkezik e valaki

Római Katolikus hitoktatásra. Én örömmel válaszoltam, hogy igen. Elkezdtem kérdezősködni az ottani atyától

Jézus felől. Ő minden kérdésemre megadta a választ, és örömmel és lelkesedéssel jártam a hitoktatásra. Olvastam az Újszövetséget és boldog voltam, miközben börtönben voltam. De az ima és Jézus Krisztus egyre jobb megismerése elfelejtette velem. Teltek múltak a hetek, hónapok és az első, ami feltűnt önmagamnak, hogy nem beszélek csúnyán, nem káromkodom. Nem vagyok irigy, és amin meglepődtem nagyon, hogy szó nélkül és elvárások nélkül tudok segédkezni embertársaimnak. Az alkalmak-ra mindig jártam. Olvastam az Újszöve-t-séget szinte egész nap és napról napra közelebb kerültem Jézus Krisztushoz. Már ismertem Őt azt, aki meghallotta az én kiáltásomat. Egyik nap a nevelő hölgy bejött a zárkába és azt mondta nekem, hogy magára rá merem bízni az embereket Gyula, mert maga más, mint a többi itt lévő ember. Sorra érkeztek az olyan emberek, akiket megverték, kihasználtak, megaláztak és olyan jó volt látni bennük a nyugalmat, a szeretetet, miután megérkeztek. Minden áldott nap imádkoztunk és beszélgettünk. Észre vettem azt a változást is, hogy a szüleimmel váltott levelek már nem arról szóltak, amiről azelőtt, hanem arról, aki felemelt engem a mélyből és aki kifizette értem és minden emberért a kereszten a bűneinkért a váltságdíjat és ez nem más mint Jézus Krisztus. Az embertársaim a zárkában nagyon szerettek engem és én is őket, de eljött egy idő, amikor elszállítottak. Amikor megtudták sírtak, hogy miért én, erre én azt válaszoltam nekik, hogy a Drága Jóisten és Egyszülött

Fia Jézus Krisztus visz engem egy másik börtönbe, ahol még munkát bíz reám.

De elmondtam sokszor nekik, hogy olvassák a Szentírást és Jézus Krisztusban bízzanak és szeressék Őt. Elszállítottak Budapestre a Venyige utcai börtönbe, de egész szállítást alatt nem állt be a szám mindenkinek a Megváltóról, Jézusról beszéltem persze kaptam megjegyzéseket, fenyegetőzéseket, néztek bolondnak, de mit sem törődtem vele, boldog voltam, mert Jézusról beszélhettem. A venyigei börtönben betettek egy négy személyes zárkába, ahol már ketten voltak, egy kis ideig jól el voltunk, aztán egy nap estéjén a híradóban olyan történt, ami nem tetszett nekik és elkezdtek átkozódni, csúnyán beszélni és ezt szerették volna hallani az én számból is, de én inkább imádkoztam értük. Ez nem tetszett nekik és elkezdtek fenyegetőzni, átkozni és megöléssel fenyegetni, de én csak imádkoztam értük. A Drága Jóistenhez, hogy bocsásson meg nekik. Eltelt talán három nap is úgy hogy nem is szóltak hozzám, miközben én ugyanúgy kedveskedtem nekik, de ők ezt mind elutasították, azután a negyedik nap oda jöttek hozzám és bocsánatot kértek tőlem, és olyan boldog voltam, és a csoda innentől kezdődött el, mivel közel két hónapot töltöttünk el egy zárkában, de ez idő alatt igent mondtak Jézus Krisztusnak és minden Szentmisén és alkalmakon közösen részt vettünk és szüntelenül imádkoztunk. Szeretettel és békességben éltünk egymással. Majd újra bejelentették, hogy szállítanak tovább, én ugyan boldog voltam, de ők sírtak és szomorúak voltak. Én csak azzal tudtam biztatni őket, hogy higgyenek és bízzanak abban, akit megismertek, Jézus Krisztusban, mert Ő nem hagy magára senkit. Ismét Jézussal utaztam tovább a győri börtönbe.

Ott betettek egy 12 személyes zárkába, ahol sokféle gondolkozású és helyzetű ember volt, de ott is védelmezett és végig velem volt Jézus. Sok hajléktalan ember volt abban a zárkában, idősek, betegek, ápolatlanok, azaz segítségre szoruló ember, aki a jómódú zárkatársak elítéltek, megvetettek és lenéztek. Engem Jézus Krisztus ezekhez az emberekhez küldött és én segédkeztem nekik mindenben és mindenkinek hirdetem az Evangéliumot. Egyik nap éppen kísértek vissza az örök a zárkába és mondták, hogy betettek a zárkába egy embert és verjük meg, én erre azt mondtam az öröknek, hogy senkit nem fogok bántani és nem is engedem a zárkában senkinek. Beengedtek a zárkába odamentem hozzá és megkérdeztem tőle, hogy miben segíthetek, de ő csak azt hajtogatta, hogy semmiben, de én nem adtam fel és megnyílt. Elmesélte azt amiért idekerült, és láttam rajta, hogy kezd megnyugodni és feloldódni. De a többiek szavakkal bántották őt és engem is, de én bízattam őt, hogy ne figyeljen rájuk. De ők csak bántották most már kettőnket. Azt mondtam nekik, hogy bántsatok engem ne őt. Nagyon sokat beszélgettem vele és a beszélgetéseinkbe mindig belecsempészttem Jézust, hogy ő az egyedüli, aki nem hagy cserben, aki nem ítél el, aki meghallgat és aki mindennek ellenére szeret bennünket bűnös embereket. Miközben beszélgettem vele a többiek is hallgattak és vegyes szavakkal dobálóztak felénk, de mint ahogy mindig most is Jézus

győzött. Telt múlt az idő és egyre többet beszélgettünk Jézusról, és egyre jobban megnyugodott. Elfogadta Jézust és együtt imádkoztunk, olvastuk a Szentírást. Miközben én első fokon megkaptam az itteni földi ítéletemet, ami 6 év fegyház büntetés volt, és megtudta Gábor, hogy elszállítanak Győrből Márianosztrára letölteni a büntetésemet. Azonnal össze-tört és sírni kezdett, hogy elszállítanak. De én csak azt tudtam neki mondani, hogy igaz engem elvisznek innen, de Jézus, aki veled van és velem van, ő itt marad veled és velem is jön. Ő benne bízzál és higgyél és ne én bennem. Hát nehéz volt, neki ezt megérteni, mert még mindig bennem bízott, de én erősítettem őt, hogy Jézusban bízzon. Eljött a hétfői nap a szállítás napja. Reggel oda jött hozzám és azt kérdi tőlem, hogy akkor most ő vele mi lesz, mert újra őt bántani fogják, erre én azt mondtam neki, hogy kitartóan imádkozzál és bízzál Jézusban, és ő megvéd téged. Én már Márianosztrán voltam, amikor kapok egy levelet Édesanyámtól és az ő levelében benne volt Gábor levele is, amit persze már ő kintről írt nekem, amiben leírta, azt hogy mennyire hálás nekem és köszöni, hogy segítettem neki megismerni az Úr Jézus Krisztust. Hát ezzel a Gáborral az történt, hogy miután engem elszállítottak Győrből Márianosztrára, őt két nap múlva szabadon engedték a családjához és kimondta az ígert az Úr Jézus Krisztusnak.

(Kerek Gyula)

A börtön világa, még a mozifilmekből is rendkívül visszataszító a legtöbbünk számára. Érdekes jelenség, viszont hogy sokan a börtönön kívüli „szabad” világban is rabságban élnek, habár a börtöncellában is lehet egy lélek szabad.

Ha kedvet/elhivatottságot érez valaki közösségünkől az önkéntes munka iránt háttér munkatársként, jelezze szerkesztőségünk felé. Örömmel segítünk feltérképezni

a lehetőségeket! Ne felejtsük el azt sem, hogy rendszeres imádsággal szintén részt vehetünk ebben a munkában. Merjünk imádkozni azokért, akikről a társadalom egy része már lemondott, akikért Krisztus azonban még mindig küzd! Tartsuk észben, hogy *ahol megjelenik a bűn, ott a kegyelem is túlárad!* Krisztus maga hív irgalmassági cselekedetekre az elesettekhez és a bűnös betegekhez, akikért szintén meghalt.

(Szerkesztőség)

Barátok példája nyomán

Találkozni készültem kongói barátommal, amikor házuk lépcsője felújítás alatt állt. Megoldhatatlannak tűnt a közlekedés a lépcsőtől a kapuig, ezért többen próbáltak lebeszélni a találkozóról. Ekkor eszembe jutott a négy barát példája az evangéliumból, akik ötödik mozgásképtelen barátjukat a háztetőn át juttatták el Jézus elé, hogy meggyógyítsa. Tudtam, hogy a kongói barátom ugyan olyan szeretetet igényel, mint az a béna férfi.

Éreztem, amint Jézus a szívemben megkérdezi tőlem, van-e akora hitem, mint a négy barátnak. Hosszú küzdelem után a kőműves deszkát helyezett a lépcsők helyére, így megoldódott a közlekedés az udvaron a lépcsőtől a kapuig. Megértettem, milyen fontos volt a lelkiismeretemre hallgatni, és válaszolni Jézus kérdésére a hitemmel, illetve kitartóan keresni a megoldást a találkozóra. Életre kelt a négy barát példája az evangéliumból, akiknek nagy volt a hite és így tudták Jézushoz vezetni beteg barátjukat

Láng Edit

Szent Márton napján... Kishonthy Csilla

... az öreg bácsi elcsúszott, elesett,
Mellette tova sietett a közömbös tömeg.
Nem akart senki segíteni,
Főleg a földre térdepelni.

Talán szívüktől latyakos, sáros
lábnymukat,
Mint fertőt hordták az előttük álló útra.
A bácsi szatyrából kigurult a sok kincs,
ljedten nézte, mint akinek mása sincs.

Szinte már szégyellte magát,
Csak ült a földön, fázott,
"Mit csinálsz te vén bolond?
Nem látod az emberek dolga, mily fontos?"

Majd két gyerek szaladt oda,
Talán testvérek voltak, vagy felebarátok,
Együkük a kincset sedte szatyorba vissza,
Másikuk a bácsit segítette, öreg kezét
fogta.

Ő megkönnyebbült mosollyal felállt,
Tisztogatta magán a szőttest,
Régi volt már, most még saras, piszkos is,
De ember tudott benne maradni.

Szatyrában matatott, két almát húzott elő,
A gyermekeknek adta; "Tudjátok?
-mondta,
Akik erre jártak, már túl felnőttek,
De látom, bennetek él még a Felebaráti
Szeretet.

Hirtelen elkomorodott, a földet bámulta,
Nagy, piros csoki szív hevert a földön;
A csomagolás megmaradt, belseje apró
darabokra tört.
A kisebbik gyerek észrevette, odaszaladt
felvenni,
Tessék hazavinni, az unokája így is örül
majd neki.

Írj nekünk - [QR kódos elérhetőségünk](#)

Írjatok nekünk, hogy miről szeretnétek olvasni hírlevelünkben! Címünket a QR kód segítségével elérhettek!

A lakatlan szigeten

Egyszer történt egy hajótörés, amit csak egy ember élt túl. Ót a víz egy lakatlan sziget partjára vetette. Azon imádkozott nap

mint nap, hogy jöjjön es mentse meg valaki. Mindennap kémlelte a horizontot, hátha meglát egy hajót, ami megmentheti, de hiába. Végül, beletörődve sorsába, épített magának egy kis kunyhót a szigeten. Aztán egy napon, amikor elment halászni, hogy legyen aznapra is mit ennie, szörnyű dologra ért vissza. Az egész kunyhó lángokban állt! Teljesen elégett, úgy, hogy csak hamu maradt belőle. A hajótörött teljesen elkeseredett.

Nemcsak hogy hajótörést szenvedett, de mire beletörődött sorsába es épített magának egy kis zárt menedéket, az is oda lett. "Hogy tehetted ezt velem Istenem?"

Mivel érdemeltem ki ezt a rosszat? Pedig mar kezdtem megbarátkozni az egyedüllét gondolatával, es olyan jól éreztem magam ebben a kis kunyhóban, miért kellett ezt is elvennem tőlem?" - kiáltott Istenhez.

Másnap kora reggel, amikor kisírt szemet kinyitotta, arra ébredt, hogy kiköt egy hajó. Nem hitt a szemének! Amikor felszállt a hajóra megkérdezte a kapitányt, hogy honnan tudtak, hogy ő ott van. "Abból a nagy füstből, amit csináltál. Abból láttuk, hogy van itt valaki a lakatlan szigeten." - felelte a kapitány. Az ember életében vannak olyan időszakok, amikor mindent elveszettek ez, mert annyi rossz dolog történik veled. De az életnek minden negatív történésre van egy pozitív válasza!

A te saját életedben, történt-e már olyan esemény, amit a bekövetkeztekor kifejezetten negatívként éltél meg, de később mégis valami jó sült ki belőle?

Forrás: Szent Kereszt - ismeretlen szerző

Egyházi programok és lelkigyakorlatok a környéken

Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház programja: (Cím: 2100 Gödöllő-Mária-besnyő, Kapucinusok tere 3. Telefon: 28/420-176, 28/510-740; E-mail: mater-sal@invitel.hu)

2013. november 22-23. (péntek 9-től - szombat 17 óráig) II. Új Evangelizációs Konferencia.

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház programja: H-2016 Leányfalu Móricz Zs. u. 141. Telefon: (+36) 26/383-212, 30/606-9637

2013. november 11 (18.00) – 14 (13.00).

Dr. Gál Péter atya, pécsi teológiai tanár SZABADÍTÓ lelkigyakorlata: "Jézus Krisztus megszabadít"

Krisztus Király ünnepére

Sík Sándor - Jézus Krisztus

Király, ki feltakart piros szíveddel állsz a
vérző föld felett,
Míg mélye még félig csitult világrengések
forradalmas éremlyétől

Embertelen görcsökben hánytorog,
S lábad körül az összevissza tipratott
világmezőn

Véresre rázott emberszív rögök
vonaglanak.

Krisztus Király,
Egyetlen álló tiszta Csend a kábító
hullámverésben,
Egyetlen élő Fény az érthetetlen örvény
éjjelében,

Krisztus Király, hozzád jövünk,
A mélységből kiáltunk hozzád.

Hajolj le hozzánk, halld az emberszívek
sápadt kórusát,

Ezerszeres sirámmal vulkánlik feléd
Emberbűn, emberőrület és
embergyötrelem.

Irgalmazz nekünk, Irgalom!
Mi már magunknak irgalmazni nem
tudunk.

Szív, egyetlen Király,
Fordíts meg minket és ömöld belénk
Meváltó véred életsongító tűzét.

Ki Úr vagy miriádnyi mérhetetlen
nagyvilágokon,
Építsd fel pártos szíveink kövéből
Emberországod templomát.

Emeld fel, ó Király, a koszorús keresztet,
S a kereszten az örök halmok óhaját,
A mindenség rejtelmes Fókuszát,
A minden szív sugárzó Mágnesét,
Amelyben egy titokba forrt
A Végtelenség és a húsos ember,
Gyémánt végzet és anyás irgalom,
És mindöröktől minden szeretet.

Ó Szív,
Királyi Szív, ki Úr vagy,
és a mindenséget mozdulatlan mozgatód,
És mégis egy vagy miközülünk,
Testvér és kisdéd és jegyes,
Meleg, piros bor s fehér, lágy kenyér;
Ki most se nézed ráncba vont homlok
megett

Ítélező Király bosszúval
Halálba táncos forgatag futásunk.

De mint az édes anyaszem
Simogató szigorral várja végig
A tehetetlen gyerektoporzékolást,
És korholása csókot ígér és büntetése is
becéz.

Úgy vársz reánk, úgy hívsz magadhoz, úgy
ölelsz.

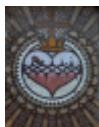
Öleld magadhoz ezt az őrült századot.
A kisdededért, akiket szeretsz,
A Magvakért, melyek mozdulnak a
mélyben

S a rothadás csíráztató setét ölen
Tisztább tavasznak pattogják ígérését,
Mert sejtjeikben napba néző, hozzád húzó
emberösztön énekel.

Légy jó hozzájuk, keltető Nap, Ős meleg!
Hadd bontsa fel rózsás fejét az új kelet,
Fagyott földünket hadd koszorúzza új
kalász,

Hadd hullámozza ég felé megint a föld
Az ezredeknél ősdalát.

A nagy Királynak, kinek minden él,
A jó Királynak, kiből minden él,
A Szív Királynak, kiben minden él.

Egyházközösségi Felhívások és Hirdetmények

Kedves Testvérek!

Az idén is szervezünk „**Szállást keres a Szent Család**”-ot. A Szent Család képe adventben a templomból indul, onnét vándorol minden nap egy-egy családhoz, és az utolsó családtól a templomba érkezik majd vissza. Keressük azokat a családokat, akik szívesen részt vennének. A korai jelentkezésre a mindenkinek megfelelő időbeosztás miatt van szükség. Az adventi idő a Szeretetet testet öltésére való várakozás ideje. Törődjünk többet azzal, hogy a Szeretet bennünk is testté válhasson, ma is (általunk is) köztünk járhatson. Szeretnénk békében élni, Krisztus nélkül azonban csak háborúskodásra, torzsalkodásra, méltatlankodásra vagyunk képesek. Krisztus viszont azokhoz jön el, akik hívják, várják, szeretik őt. És általuk szeretne eljutni azokhoz is, akik rossz helyen és módon keresik békéjüket, boldogságukat. Jelentkezni a következő telefonszámon lehet: 06-30-378-1123.

Vagner Mihály

Kedves Testvérek!

2013. november 5-én a 18:00-kor kezdődő szentmisén tartja itt Dunakeszin a Szent Imre Templom az éves búcsúját. A szentmisén való részvétel, alkalom a teljes búcsú elnyerésére, amit felajánlhatunk a tisztítótűzben szenvedő lelkekért vagy önmagunkért. A teljes búcsú azt jelenti, hogy megszabadulunk az "ideigtartó" büntetéstől, vagyis (ha most meghalnánk) a tisztítótűztől, illetve a tisztítótűzben szenvedőket a mennybe juttatja.

*Búcsúnyerési alkalmakat jelent a halottak napjától számított nyolc napos időszak is.
Naponta egyszer teljes búcsút lehet nyerni.*

A teljes búcsú elnyerésének feltételei röviden: minden esetben természetesen a búcsú elnyerésének vágya valamint a szentáldozás aznap; szentgyónás (bizonyos időn belül); a szív megtérése: vagyis hogy Isten első helyre kerüljön életünkben, s mentesek legyünk még a bocsánatos bűnökhöz (bármilyen hibához) való szándékos ragaszkodástól is; továbbá ima a "pápa szándékára", hogy ezzel is megéljük az Egyházzal való egységünket (pl.: egy Hiszekegy, egy Miatyánk, egy Üdvözlégy!)

Kedves Testvérek!

A Szentjánosbogár klub november hónapban 10-én és 24-én tartja gyermekprogramjait az új plébánia nagytermében 9:30-11:00 óra között, általában kézműves, illetve zenés-éneklős-játékos foglalkozás formájában, melyet 11 órától gyerekmise zár. Minden alkalomra szeretettel várjuk a kicsiket és szüleiket is, leendő és régi bogarasokat is.

Szent Erzsébet jelmondata:

"Szeretteim, legyetek az igének cselekvői és nem csupán hallgatói." *Jakab 1,22*